
Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov

2020/2019(INL)

6.4.2020

OSNUTEK MNENJA

Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov

za Odbor za pravne zadeve

s priporočili Komisiji o aktu o digitalnih storitvah: prilagoditev pravil poslovnega in civilnega prava za poslovne subjekte, ki poslujejo v spletu (2020/2019(INL))

Pripravljalnica mnenja(*): Dita Charanzová

(Pobuda – člen 47 Poslovnika)

(*) Postopek s pridruženim odborom – člen 57 Poslovnika

PA_INL

POBUDE

Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov poziva Odbor za pravne zadeve kot pristojni odbor, naj v predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- A. ker je prost pretok storitev, vključno z digitalnimi, ena od štirih temeljnih svoboščin, zapisanih v Pogodbi o delovanju Evropske unije, in je ključnega pomena za delovanje enotnega trga, ki je izboljššan z večjim varstvom in blaginjo potrošnikov;
- B. ker poročilo Odbora za pravne zadeve z naslovom „Akt o digitalnih storitvah: prilagoditev pravil poslovnega in civilnega prava za poslovne subjekte, ki poslujejo v spletu“ ne obravnava pravil iz direktive o elektronskem poslovanju, saj o njih poročilo pripravlja Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov;
- C. ker sta bili direktivi (EU) 2019/770¹ in (EU) 2019/771² o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalne vsebine in digitalnih storitev ter pogodb za prodajo blaga sprejeti šele pred kratkim;
  1. pozdravlja skupno stališče o sodelovanju na področju varstva potrošnikov v zvezi s covidom-19³), ki so ga izdali Komisija in organi držav članic za sodelovanje na področju varstva potrošnikov in obravnava najpogosteje prijavljene prevare in nepošteno prakso v zvezi s pandemijo covida-19; poziva vse platforme, naj sodelujejo s Komisijo in pristojnimi organi, da bi lažje odkrili nezakonite prakse in odpravili prevare, ter poziva Komisijo, naj nenehno pregleduje skupne smernice za plasiranje in/ali prodajo blaga in storitev z vsebino, ki je lažna, zavajajoča ali kako drugače neprimerna za potrošnike; meni, da si te smernice ne bi smele prizadevati le za uporabo potrošniškega prava Unije in nacionalnega potrošniškega prava, temveč tudi za vzpostavitev sredstev za hitro odzivanje na krizo na trgu;
  2. pozdravlja prizadevanja za preglednost spletnega oglaševanja in meni, da je potrebna dodatna jasnost in usmeritev, kar zadeva poklicno skrbnost in obveznosti za platforme; meni, da bi morali oglaševalci in posredniki, ki imajo sedež v tretji državi, imenovati pravnega zastopnika s sedežem v Uniji, od katerega se lahko zahteva odgovornost za vsebino oglasov, da bodo imeli potrošniki možnost za popravilo krivic v primeru lažnih ali zavajajočih oglasov;
  3. poziva Komisijo, naj pojasni, katere sankcije ali druge omejitve bi morale veljati za oglaševalske posrednike in platforme, če zavestno sprejmejo lažne ali zavajajoče oglase;

---

¹ Direktiva (EU) 2019/770 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalne vsebine in digitalnih storitev (UL L 136, 22.5.2019, str. 1).

² Direktiva (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb za prodajo blaga, spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 in Direktive 2009/22/ES ter razveljavitvi Direktive 1999/44/ES (UL L 136, 22.5.2019, str. 28).

³ Evropska komisija/mreža za sodelovanje na področju varstva potrošnikov, skupno stališče organov za sodelovanje na področju varstva potrošnikov, *Stopping scams and tackling unfair business practices on online platforms in the context of the Coronavirus outbreak in the EU* (Preprečevanje goljufij in obravnavanje nepoštenih poslovnih praks na spletnih platformah v okviru pandemije koronavirusa v EU).

meni, da bi morale spletne platforme dejavno spremljati oglase, prikazane na njihovih spletnih straneh, da bi zagotovile, da se ne okoriščajo z lažnimi ali zavajajočimi oglasi, vključno s trženjsko vsebino spletnih vplivnežev, ki se ne razkrije kot sponzorirana; poudarja, da se oglasi za komercialne proizvode in storitve ter oglasi, ki so politične ali druge narave, razlikujejo po obliki in funkciji, zato bi morale zanje veljati različne smernice in pravila;

4. ob upoštevanju prejšnjih prizadevanj poziva Komisijo, naj nadaljuje pregled rabe licenčnih pogodb za končne uporabnike in poišče načine, da bi se omogočilo obsežnejše in lažje sodelovanje potrošnikov, vključno z izbiro klavzul; ugotavlja, da uporabniki te licenčne pogodbe pogosto sprejmejo, ne da bi jih prebrali; poleg tega ugotavlja, da lahko platforme, ko jim licenčna pogodba za končne uporabnike omogoča, da klavzul ne sprejmejo, to od njih zahtevajo pri vsaki uporabi;
5. poudarja, da bi morale biti v skladu z licenčnimi pogodbami za končne uporabnike posredovanje podatkov tretjim osebam izbirno, razen če je to bistveno za delovanje storitev; poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo lahko potrošniki povezano napravo še vedno uporabljali za vse njene osnovne funkcije, tudi če prekličejo privolitev za posredovanje neoperativnih podatkov proizvajalcem naprave ali tretjim osebam;
6. poudarja, da je še vedno treba ustrezno prenesti in izvajati Direktivo (EU) 2019/770 in Direktivo (EU) 2019/771; poziva Komisijo, naj to upošteva, preden sprejme dodatne ukrepe;
7. ugotavlja porast „pametnih pogodb“, ki temeljijo na tehnologijah razpršene evidence; poziva Komisijo, naj preuči, ali bi bilo treba pojasniti nekatere vidike „pametnih pogodb“ in ali bi bilo treba podati smernice, da se zagotovi pravna varnost za podjetja in potrošnike; zlasti poziva Komisijo, naj si prizadeva zagotoviti, da bodo te pogodbe s potrošniki veljavne in zavezujoče v vsej Uniji; da bodo izpolnjevale standarde potrošniškega prava, na primer pravico do odstopa v skladu z Direktivo 2011/83/EU⁴, in da za njih ne bodo veljale nacionalne ovire za uporabo, kot so zahteve za overitev;
8. poudarja, da bi si morali vsi prihodnji zakonodajni predlogi prizadevati za odpravo sedanjih in preprečevanje morebitnih novih ovir pri zagotavljanju digitalnih storitev s strani spletnih platform; hkrati poudarja, da morajo biti nove obveznosti Unije na platformah sorazmerne in jasne, da bi se izognili nepotrebnim regulativnim bremenom ali nepotrebnim omejitvam; poudarja, da je treba preprečiti prakse pretirano natančnega izvajanja zakonodaje Unije v državah članicah.

---

⁴ Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 304, 22.11.2011, str. 64).